

Nr 14.

Av herr **Staxäng m. fl.**, om anslag till omplantering av rödspätta.

Till bestridande av kostnadsfri omplantering av smårödspättor från danska norrsjökusten till svenska vatten anvisades för vart och ett av budgetåren 1934/35—1938/39 följande belopp:

1934/35	15 000	1937/38	10 000
1935/36	15 000	1938/39	10 000
1936/37	8 500		

Rörande anslagets tillkomst och ändamål torde få hänvisas till den i 1937 års statsverksproposition 9:e H. T. p. 148 lämnade redogörelsen.

Omplanteringarna företogos under åren 1935/39. Härvid utsattes under medverkan av hydrografisk-biologiska kommissionens personal smårödspättor i Östersjön, Öresund och på olika platser vid västkusten till ett sammanlagt antal av omkring 1 383 000. Från och med år 1940 har denna verksamhet varit nedlagd.

I skrivelse till lantbruksstyrelsen, vilken skrivelse överlämnats till fiskeristyrelsen, har nu Svenska västkustfiskarnas centralförbund anhållit att ifrågavarande omplantering skall återupptagas.

Dävarande svenska hydrografisk-biologiska kommissionen har i ett över nämnda framställning avgivet yttrande, under hänvisning till en av laboratorn A. Molander över de hittills anordnade omplanteringarna upprättad promemoria, framhållit, att de omplanterade rödspättorna visat en mycket god tillväxt, i allmänhet 8—12 cm under ett år. Resultaten av omplanteringen finge vidare enligt kommissionen tolkas så, att rödspättor, som omplanterats i mera djupt inskjutande fjordar såsom Gullmarsfjorden och Uddevallafjordarna, stannat kvar så länge innan de utvandrat, att man kunnat utnyttja den förbättrade tillväxten, medan däremot rödspättor, som utplanterats i de yttre fjordarna eller på öppna kusten, i allmänhet spritt sig över större områden eller snart vandrat ut till havs. På grund härav ansåge kommissionen sig ur biologisk synpunkt kunna förorda omplantering av rödspättor endast till de inre Uddevallafjordarna och till inre delar av Gullmarsfjorden. Rörande lönsamheten av en sådan omplantering har kommissionen ej gjort någon utredning.

För egen del anförde fiskeristyrelsen följande:

Enligt den i förenämnda promemoria gjorda framställningen om resultatet av hittills företagna omplanteringar av ifrågavarande slag framgår, att av de utplanterade smårödspättorna i allmänhet så litet antal återfångades, att omplanteringarna icke kunna anses ha varit lönande. Endast i Gullmars-

fjorden och Uddevallafjordarna har den konstaterade återfångstprocenten varit så hög (upp till 17 %) att förutsättningar föreligga för att omplantering inom dessa områden skall bli lönande.

Vid utplanteringen väga rödspättorna omkring 100 g stycket och betinga för närvarande ett pris av omkring 5,5 öre per styck. Etthundra dylika kosta alltså 5 kronor 50 öre. Räknar man med att 15 % av dessa återfångas och att medelvikten av dessa vid fångst är 0,35 kg erhålles alltså genom nämnda utplantering ($15 \times 0,35$) = 5,25 kg fullmålign rödspätta. Förstahandspriset för rödspätta är för närvarande omkring 1 krona 25 öre; för 5,25 kg kunna fiskarena alltså beräknas erhålla 6 kronor 56 öre. Jämföres detta belopp med det ovannämnda priset för 100 smårödspättor (5: 25) finner man att en omplantering i ovannämnda område kan förväntas bli lönande.

Det torde vara tillräckligt att i de två nämnda fjordarna utplantera sammanlagt 50 000 smårödspättor. Priset för dessa utgör enligt ovanstående 2 750 kronor. Härtill komma dock kostnader för biträde m. m. vid själva utplanteringsarna, vilka kostnader torde böra beräknas till 800 kronor. Liksom vid de tidigare utplanteringsarna måste smårödspättorna även nu inköpas från Danmark.

I likhet med vad som skett vid de tidigare omplanteringsarna böra även vid den här ifrågasatta märkningsförsök utföras för kontroll av återfångstprocenten, tillväxthastigheten m. m. Kostnaderna för dessa försök torde kunna uppskattas till omkring 450 kronor. De sammanlagda kostnaderna för omplanteringsarna och nämnda försök kunna alltså beräknas till ($2\,750 + 800 + 450 =$) 4 000 kronor.

Med stöd av vad fiskeristyrelsen här anfört hemställdes att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att för ifrågavarande ändamål anvisa ett reservationsanslag av 4 000 kronor.

Kungl. Maj:t har emellertid icke ansett sig böra förelägga riksdagen förslag i ärendet.

Då vi anse starka skäl föreligga för ett tillmötesgående av den hemställan, som här gjorts från en fiskets organisation och från fiskeristyrelsen, få vi med stöd av den motivering fiskeristyrelsen i ärendet förebragt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till omplantering av rödspätta för budgetåret 1949/1950 anvisa ett reservationsanslag av 4 000 kronor.

Stockholm den 15 januari 1949.

Ernst V. Staxäng.

Birger Utbult.

C. O. Carlsson.
